

[Arne Christiansen.]

vikingerne hærgede og plyndrede, har danskerne ry været så dårligt i det atlantiske fællesskab; når man i visse egne af Skotland begynder at køre med plakater på bilerne med teksten: red vore laks, køb ikke dansk, og når jarlen af Cromarty for et par dage siden i et radiointerview sagde: når regeringer, specielt den danske, nægter at optræde civiliseret, må vi bandlese import af deres varer i vort land, ja, så må tiden være inde til at få denne sag bragt i de rette proportioner.

Jeg har den opfattelse, at det måske mere er den berømte engelske sportsånd end rent kommercielle interesser, der fører til disse udbrud. Det må derfor være rimeligt, at vi fra Danmark forlanger fair play og får årsagerne klarlagt.

F. eks. har Financial Times to gange peget på de forurenede floder som årsag. I The Sunday Times er i læserbrevet fremhævet, at to på hinanden følgende tørre somre har nedsat afstrømningen i en række floder, så laksene har haft vanskeligt ved at vandre, og endelig vides, at også herhjemme velkendte sygdomme blandt ferskvandsfisk hærger i mange floder og søer i Storbritannien. Men det er navnlig forureningen, der gang på gang føres frem fra mere besindig side i Storbritannien, og dette må uvægerlig føre til, at man får sine tvivl om, hvorvidt man i Skotland, hvor den jyske barde Jeppe Aakjær jo også er velkendt, med ham kan synges: „hvor den kan glitre en sensommerkvæld, når laksen går op mod dens strøm“.

Jeg har som sagt mine tvivl om dette, og jeg ser med interesse frem til ministerens svar på mit spørgsmål.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Ved besvarelsen af det ærede medlems spørgsmål er jeg desværre ikke i besiddelse af statistiske oplysninger om laksebestanden eller laksefiskeriet specielt i de engelske og skotske floder, men kun i de såkaldte hjemmefarvande, der omfatter fiskeriet både i floderne og i de kystnære farvande. Der kan således være svingninger i forholdet mellem fiskeriet i floderne og i farvandene umiddelbart uden for disse, uden at dette fremgår af de samlede tal; men disse giver dog oplysninger om de mængder, der er nået til

bage til de hjemlige farvande og fanges her. I de statistiske oplysninger indgår også fangster såvel af laks, som har tilbragt 2 år i havet, som af laks, der kun har været et år i havet, førend de vender tilbage til hjemlandets floder.

I en rapport angående laksefiskeriet i Nordatlanten udarbejdet af en af Det internationale Havundersøgelsesråd nedsat arbejdsgruppe af laksebiologer gives oplysninger om fangsterne af laks i de hjemlige farvande i 10 års perioden 1959-1969 for en række lande. Heraf fremgår det, at for det skotske fiskeris vedkommende betød 1967 en rekord, men i øvrigt var fangsterne i 1964 og 1969, der var af nogenlunde ensartet størrelse, de næsthøjeste i denne 10 års periode, nemlig godt 1.900 t, hvad der jo ikke indicerer, at de danske fangster hidtil har været meget generende for Skotland. I England og Wales har i perioden kun fangster i 1966 og 1967 været større end i 1969, hvor de lå på 366 t. Fangsterne i Den irske republik i 1967 var væsentlig højere end i noget tidligere år i den nævnte periode, nemlig godt 1.700 t, altså en stigning nu op i den sidste del af perioden. For Canadas vedkommende, hvorfra vel nok størstedelen af laksen ved Grønland stammer, lå fangsterne i 1969 på godt 2.100 t. Dette er lidt mindre end de foregående år, men dog en stigning i forhold til de første 4 år af 10 års perioden.

Om sygdommes indflydelse på laksebestanden i de britiske floder kan jeg oplyse, at en alvorlig hudsygdom, som giver sig udslag i bylder og åbne sår, har været ret udbredt i Irland, Skotland og England i de senere år. Den optrådte første gang epizootisk i i Irland i 1964-65 og bredte sig i 1966 til visse distrikter i England, og i løbet af 1967 havde den bredt sig til det meste af den skotske østkyst og en stor del af vestkysten. Sygdommen, som man ikke synes at have midler imod, har uden tvivl haft en uheldig indflydelse på gydebestanden i floderne.

At den forurening, der foregår i mange vandløb i de fleste udviklede industrilande, og som desværre også er så velkendt her i Danmark, har været til stor skade for de naturlige forekomster af laks i mange vesteuropæiske lande, herunder også Storbritannien, er uden for al tvivl; men om forureningen af vandløbene i Storbritannien har været af tiltagende skadelig betydning for